

3die Januar maatte have forandret Situationen her i Folkethinget saaledes, at man nu er tilbøielig til at gaa ind paa en Søreløvsforandring, hvilende paa det System, som tidligere af mig og flere andre Sagkyndige her har været foreslået, som har været baaret af ærede Krigsministre, og hvorpaa ogsaa den nuværende ærede Krigsministers Søreløvsforslag hviler. Er det saa, — og jeg tror, at det ærede Medlem for Præstø Amtis 6te Valgkreds (Bosjen) har nogen Ret, naar han siger, at her er det meget mere et politisk Spørgsmaal, der foreligger, end et reelt, — er det saa, at Valgdagen den 3die Januar har medført en saadan Forandring i den politiske Konstellation, at det skulde være gjørligt nu at faae gennemført en Søreløvsforandring, bygget paa disse Principer, saa antager jeg ganske sikkert, at der med dette Søreløvsforslag som Grundlag vil kunne komme Noget ud af en Forhandling i denne Samling. Er det derimod ikke Tilfældet — og det er jo umuligt at vide det i dette Øieblik — saa forekommer Forhandlingen mig at være kun lidet mere haabefuld, end vort Arbejde i denne Sag tidligere har været sig at være. Jeg skulde derfor gjentagende yttre det Ønske, at vi, da dette sjældent kommer klart frem ved første Behandling, hurtigt maatte kunne ende denne, og saa snart som muligt kunde lade Sagen gaa over i et Udvalg, hvor det i Reglen efter ganske kort Tid klarer sig, hvorvidt Sagen staar saaledes, at den kan komme fremad eller ikke. Jeg skal derfor slet ikke her fortælle mig i Enkeltheder, hvad der jo heller ikke hører under første Behandling; men kun om et eneste Punkt skal jeg udtale et Par Ord, nemlig om Bestemmelsen i § 7, 2det Stykke, hvor den ærede Minister foreslaar, at Garnisoneringen ikke skal bestemmes ved Lov, men Krigsministeren skal bemyndiges til, naar Omstændighederne maatte kræve det, at gjøre Forandringer i Garnisoneringsforholdene. Ved at læse den første Del af Motiverne, nemlig Forsvarsplanen, fik jeg det Indtryk, at det er den ærede Ministers Mening, at det vil være heldigt, hvis han under truenede Forhold kunde foretage Forandring i Garnisoneringen. Jeg antager nu, at en Bestemmelse her desangående vil være fuldstændig overflødig. Det forekommer mig at se løseligt ud, at en Krigsminister ikke under truenede Forhold skulde kunne paa sit Ansvar — et Ansvar, der naturligvis vil blive godkjendt — foretage Forandringer i Garnisoneringen. Men naar man ser hen til de senere Motiver til selve

Paragraferne, ligger der noget Mere deri. Det er ikke alene de truenede Forhold, men ogsaa andre vanskelige Forhold, der kunde være i en eller anden Garnison, som efter den ærede Ministers Mening gjør det ønskeligt, at dette Forhold ikke er bundet ved Lov. Jeg er ikke af samme Mening som den ærede Minister i saa Henseende, idet jeg nemlig frygter for, at den Omstændighed, at en Garnison ikke er bunden mere til sit Garnisonssted, end at dette Forhold skal kunne forandres, hvad Tid det skal være, ved et Pennestrøg fra Ministeren, vil bevirke, at der ikke vil blive gjort Stort for Garnisonen fra Kommunens Side. Jeg tror, at jo mere lovbundet dette Forhold er, desto mere vil der blive gjort fra Kommunens Side i dens Garnisons Interesse; men et andet Spørgsmaal er det, om vi ikke kunne komme bort fra hele denne fortvivlede Sammenblanden af Stats- og Kommuneforhold; thi det vilde vistnok være allerhelbigst, dersom Garnisoneringsforholdene ogsaa udenfor Bovedstaden kunde blive ordnede saaledes, at det høist Ubehagelige og undertiden Dødsøse, som kommer frem under disse Forhold, hvor ofte modstridende Interesser mødes, ganske kunde blive fjernet og det Hele blive en Stats sag.

Formanden (Krabbe): Da der endnu er indtegnet 7 Valere, vil det være hensigtsmæssigt at standse her.

Næste Møde afholdes imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af første Behandling af: Forslag til Lov om Sørens Ordning.

Mødet hævet Kl. 4,40 M.